

men samtidig vil det ærede Medlem se, at man har forbedret Byraadets Stilling, hvis det kan kaldes en Forbedring, idet det under andre Omstændigheder ikke forterer under Amtmanden, men under Ministeriet. Jeg tror derfor ikke, at man med Rette kan sige, at dette Lovforslag har forringet Byraadets Stilling, jeg tror tværtimod, at man her har givet det noget Mere, end det tidligere har haft. — Blandt de Bestemmelser i Lovforslaget, om hvilke flere ærede Talere havde ment, at man har nærmet sig til Grændsen for, hvad man kunde tillade sig overfor de private Eiendomme, er der fra flere Sider bleven nævnt § 10 og den dermed i Forbindelse staaende § 61. Jeg skal ikke her med afgjort Bestemthed sige, hvorvidt man er traadt den private Eiendomsret for nær i disse Bestemmelser. Jeg har allerede ved Sagens Forelæggelse yttret, at det var et Punkt, hvor der fra begge Sider kunde opfastes Tvivl, om man havde truffet det Rette, og, naar man ikke desto mindre har beholdt Bestemmelsen i § 10, er det, fordi den Kommission, der var nedsat, har, som jeg tror, efter udtrykelig Paa-virkning fra forskellige Kommuner's Side, opfattet det som en meget god og hensigtsmæssig Bestemmelse, at der kan paabydes Magerlæg. Man har nemlig troet, at Landvæsenkommissionen ved den Myndighed, den har faaet til Slutning at kunne ved en Kjendelse regulere disse Forhold, har faaet en ganske anderledes fast Stilling til at mægle, end den tidligere har haft, og at Resultatet ikke saa ofte vil blive en Afgjørelse ved Kjendelse som ved virkeligt Forlig. De modstaaende Parter ville under denne Ordning være langt mere tilbøjelige til at gaa ind paa et billigt Magerlæg, end derom de vide, at de kunne stille absolut Modstand mod enhver Foranstaltning af den Art. At det er hensigtsmæssigt, at man samtidig med, at man regulerer et Vandløb, ser at faae Eiendomsforholdene omregulerede paa en god Maade, derom kan der ingen Tvivl være. Men jeg skal indrømme, at der kan siges derimod, at Omfordelingen af Eiendommene egentlig ikke vedrører Vandløbenes Evne til at bortsføre Vand, og at det er et Hensigtsmæssighedshensyn, som er taget, der ligger noget borte fra Hensynet til, hvad der er nyttigt med Hensyn til Vandløbet. Vandløbet kan jo være lige nyttigt for Bandets Afledning, enten Eiendomsforholdene paa den ene eller anden Side ere hensigtsmæssigt ordnede eller ei. Det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) havde adskillige Betæneligheder; men jeg maa tilstaa, at jeg, ved at se paa hans Bemærkninger, har faaet det Indtryk, at de ikke vare saa alvorlige, som den Lone, hvori det ærede Medlem fremsjorte dem, lod formode. Det ærede Medlem nævnte, at han fandt, at det var en vel stærk Bestemmelse i § 83, hvorved der gaves Afgang til foreløbige Undersøgelser paa Andemands Grund i Anledning af et paatænkt Anlæg.

Jeg kan dog ikke tro, at det ærede Medlem ved nærmere Overveelse vil finde, at det er muligt at foretage Undersøgelser i Anledning af Andet end paatænkte Anlæg, saa, hvis man i det Hele taget skal have en saadan Bestemmelse, kan den ikke godt formuleres anderledes. Man foretager en Undersøgelse i Anledning af et paatænkt, men ikke i Anledning af et paabegyndt eller fuldendt Anlæg. Det ærede Medlem havde Betænelighed ved Bestemmelsen i § 9 om Reguleringen og mente, at der derved var givet Landvæsenkommissionen en for stor Raadighed. Jeg maa tilstaa, at jeg tror rigtignok, at det hører med til Reguleringen af et Vandløb, at det ogsaa kan rettes. Det er ikke alene Skjønhedshensyn, men ligefrem Nyttighedshensyn, der gjør, at man maa sige, at til Reguleringen af Vandløb hører til en vis Grad Ret for den Paagjældende, hvem det paaligger at regulere, ogsaa at rette Bugter, der hindre Bandets frie Løb. Det ærede Medlem delte de Betæneligheder, der vare udtalte fra anden Side, om det Beføstelige ved at henvise Sager angaaende Reguleringen af mindre Vandløb som offentlige til Landvæsenkommissionen. Med Hensyn til de Betæneligheder, der vare ved Beføstningerne for Kommunen, skal jeg henvise til, hvad der derom allerede er bemærket. Det kommer an paa, hvilken Bægt man tillægger den hele Foranstaltning, om man tillægger Foranskaltningen en saadan Betydning, at man derfor baade kan stille Fordringer til Kommunalbestyrelsens Kræfter og til Kommunens Kasse. Jeg tror, at man har Ret til at gjøre det i dette Tilfælde. — Jeg ser ikke, at Tordeernes Ret til Vand i Vandløbene er begrændset eller forandret paa en saadan Maade, som man maatte tro efter den alvorlige Indsigelse, et æret Medlem rejste derimod. Det er vel saa, at et Vandingsanlæg kan udtrækkes til andre end dem, der støde op til det paagjældende Vandløb, men der er ikke Spor i Lovforslaget af en Tendens til at føre det meget videre end tidligere. Naar det ærede Medlem vil se Motiverne til Kommissionens Betænkning, vil han se, at der her er henpeget paa saadanne Tilfælde, hvor det vilde være en Urimelighed, hvis man ikke kunde gjøre Andre delagtige i Nyttien af Vandet end netop dem, der støde op til Vandløbet. Der er blandt Andet blevet gjort opmærksom paa, at, hvis Løbder, som tidligere vare samlede, ere blevene udstykkede i Parceller, kunde Følgen være, at en enkelt og kun lille Del kunde faae Nytte af Vandet, medens det uden Skade kunde komme Andre til Gode. Man maa her som andre Steder stole paa Landvæsenkommissionens Evne til at træffe det Rigtige. Skulde man bestræbe sig for, som det ærede Medlem siger, at give de mest bestemte Regler for de enkelte Tilfælde, da tror jeg, Enhver vil erkende, at det er en Bet, som man ikke kan gaa. Hvis det ærede Medlem selv vil forsøge paa at give Regler for den Slags Tilfælde — der kan jo